

[Kirkeministeren]

nærmere indhold i sådanne reformer fra menighedsrådsmedlemmer, fra præster, provster og biskopper og fra alle andre, der føler ansvar for folkekirken.

Jeg har i hvert fald to afgørende forudsætninger for at fremsætte forslag til ændring af den nuværende retstilstand, nemlig for det første, at staten fastholdes på sin grundlovsbestemte pligt til at »understøtte« folkekirken også økonomisk, og for det andet, at kirkeskatten næppe kan stige væsentligt i den kommende årrække.

Spm. nr. S 316

Til *socialministeren* (7/3 91) af:

Pia Christmas-Møller (KF):

»Hvad vil ministeren gøre for at undgå, at kontanthjælpen udvikler sig til at blive udnyttet som en slags borgerløn til arbejdsdygtige ledige personer, som ikke ønsker at overtage et normalt arbejde?«

Begrundelse

Efter Det Konservative Folkepartis opfattelse bør kontanthjælp være en midlertidig foranstaltning for personer, der ikke er i stand til at sørge for sig og sine. En undersøgelse fra Randers refereret i B.T. den 6. marts 1991 viser, at en stor del af de kvindelige bistandsklienter ikke har spor lyst til at arbejde, men helst vil modtage deres bistandshjælp i fred og ro, mens de passer deres familie. Ifølge bladet føler de sig nærmest plaget af kommunale jobtilbud.

Hertil svarer socialudvalgsformanden i Randers – stadig ifølge bladet – at så bør man lade dem være i fred.

Dette er næppe i overensstemmelse med bistandslovens intentioner.

Det fremgår, at undersøgelsen viser, at øgede indtægter spises op af udgifter til blandt andet børnepasning, hvorfor det for en del bistandsklienter ikke kan betale sig at tage arbejde.

Svar (13/3 91):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

I begrundelsen henviser spørgeren til oplysninger i dagspressen om, at en undersøgelse fra Randers har vist, at en stor del af de kvindelige kontanthjælpsmodtagere ikke har spor lyst til at arbejde, men helst vil modtage deres kontanthjælp i fred og ro, mens de passer deres fa-

milie. Ifølge bladet føler de sig nærmest plaget af kommunale jobtilbud.

Lad mig indledningsvis slå fast, at det efter bistandslovens § 40 er en betingelse for at få kontanthjælp, at ansøgeren og den eventuelle ægtefælle i tilstrækkelig grad har udnyttet deres arbejdsmuligheder. Dette kan f.eks. anses for godtgjort, når den pågældende ikke har et rimeligt tilbud om arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger.

En nærmere uddybning findes i pkt. 17 i Socialministeriets kontanthjælpsvejledning af 5. marts 1987, som er ændret den 17. februar 1989. Sidstnævnte ændring skyldes blandt andet, at der med virkning fra den 1. april 1989 skete en præcisering af kontanthjælpsmodtageres pligt til at udnytte deres arbejdsmuligheder.

En kontanthjælpsmodtager vil som udgangspunkt være forpligtet til at påtage sig et rimeligt tilbud om arbejde. Dette gælder, uanset om arbejdet er anvist eller henvist, og uanset om der er tale om arbejde på det almindelige arbejdsmarked uden tilskud til arbejdsgiveren eller det er arbejde, der tilbydes med løntilskud efter lov om kommunal beskæftigelsesindsats eller arbejdstilbud efter lov om arbejdstilbud til ledige.

Kontanthjælpsmodtageren skal ligeledes tage imod tilbud om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, herunder uddannelsestilbud, som vil kunne medvirke til at bedre den pågældendes fremtidige erhvervsmuligheder, og kurser, hvor der betales speciel kursustakst. Som eksempel herpå kan nævnes et tilbud om ophold på en produktionsskole.

Der *kan ikke ydes kontanthjælp* til en person, der afslår et tilbud om arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, som den pågældende efter en konkret vurdering ikke har nogen rimelig grund til at afvise, så længe tilbudet *fortsat står åbent* for den pågældende.

Hvis arbejdstilbudet er bortfaldet, vil der være mulighed for at yde kontanthjælp, men denne bør i så fald *ydes med tilbagebetalingspligt* efter lovens § 26, stk. 1, nr. 1.

Retsstillingen efter bistandsloven er således afhængig af, om arbejdstilbudet stadig står åbent.

Når det er sagt, vil jeg gerne knytte nogle kommentarer til den omhandlede undersøgelse fra Randers Kommune, socialdistrikt 3, som jeg har læst med stor interesse.